

Virágénekek a XVII. és XVIII. századból.

Múlt nyáron, székelyföldi útamban, a vallásos énekekről híressé vált szombatos vidéken több vallásos tárgyú kódexen kívül, egy kis dalkönyvecske került kezemhez, mely múlt század közepén Tordán iratván össze, több tekintetben igen figyelemre méltó 46 darab világi éneket őrzött meg az enyészettől.

E bőrbe fűzött, elől-hátúl csonka, 16 r. kis dalkönyvecske Kontz József tulajdona volt e század elején, hihetőleg Kis-Sólymosban. Ugyane vidékbeli ifjú ember, Sólymosi József kezdte összeírogatni a dalokat „Mező-Thordán“ 1748-ban s a gyűjtést még 1751-en túl is folytatta. Jelentékeny részét gyűjteményének a múlt századi porosz háborúkra vonatkozó szerelmi és búcsúénekek foglalják el. Azonban találunk köztök sokkal régibb és sokkal becsesebb darabokat is. A legrégebbieket közöljük mostan itt a szükségesnek látszó jegyzetekkel. Mindenek előtt azonban megjegyezzük, hogy a IV. és X. számmal jelzettek kivételével mindannyin többé-kevésbé megdicszik a népköltészet naiv lehellete. Sőt a VII—VIII. számúak valódi népdalszámba is mehetnek. Míg a legvégül közölt X. számú énekben a múlt századok kedvelt latin-magyar műzsájának igen jellemző termékét szemlélhetjük.

I.

A deák dicsérete.

1. — Kedves rajom, ¹⁾ szép leányom!	Mert teste igen gyenge:
Kertem rózsaszála!	Ott hamar az köszvény!
Férhez mégy-é te nemeshez,	Elváltasz, mint törvény,
Kényesen nevelthez?	Nemestől.
— Nem kell ő nemessége,	

¹⁾ *Raj* ismertebb (examen) értelmén kívül: magzat, csemete. „Én házasságomnak ki vagy másod *raja*“. Bakos temetésén declamált. m. versek. Kassa, 1666.

2. — Kedves rajom, szép leányom!
Kertem rózsaszála!
Férhez mégy-é te kámsáshoz,
Pellises¹⁾ barátához?
— Uram, őrizz csudától,
Rút, éktelen majomtól!
Holtig inkább pártát
Viselek, harmincz párt:
Nem megyek!
3. — Kedves rajom, szép leányom!
Kertem rózsaszála!
Férhez mégy-é palástoshoz,
Nagy kalapú paphoz?
— Paphoz mennék én férhez?...
Többet tudnak az könyvhez,
Mint az feleséghez,
Dali²⁾ menyecskekéhez,
Az papok.
4. — Kedves rajom, szép leányom!
Kertem rózsaszála!
Férhez mégy-é hát árúshoz,³⁾
Nagy kéncsű boltoshoz?
— Boltos ember kényesen,
Aranyason, selymesen,
Jártatna házában;
De ritkán ágyában
Kaphatna.
5. — Kedves rajom, szép leányom!
Kertem rózsaszála!
Férhez mégy-é katonához,
Az ebugattához?
— Katona is jó volna,
Ha meg nem sorkantyúzna.
De ő sokat harczol,
Az k . . . kkal tánczol
Katona . . .
6. — Kedves rajom, szép leányom!
Kertem rózsaszála!
Férhez mégy-é hát deákhhoz,
Frissen sétálóhoz?
— Jaj, elmegyek deákhhoz,
Az édes galambamhoz!
Soha szemem szebbet,
Nem látott frissebbet
Deáknál!
- *
7. Van becsületi rakás,
Mert van tógája rókás.⁴⁾
Abban, mint egy páva,
Lépdegel sétálva
Az deák.
8. Karcún áll az dolmánnya,
Módos az csinálmánnya:
Mintha az testéből,
Nőtt volna bőréből
Deáknak.
9. Őve meggomboztatott,
Egymás után rakatott;
Hozzája szabatot,
Mondva csináltatott,
Deáknak.
10. Csizmáján magos patkó.
Egy márvásért Palkó
Egy nap pallérozta,⁵⁾
Ugyan rá is vágta
Deáknak.

1) *Pillises*: tonzúrás.

2) *Dali*: deli, nyalka.

3) *Árús* vagy *áros*: kalmár, kereskedő.

4) Rókabőrrel (mállal vagy nyakkal) bélelt hosszú öltöny.

5) Simította, csiszolta, egyengette.

<p>11. Inge, lábravalója
Minem ¹⁾ az is az alja;
Hanem Slesyában
Szótték egy bordában ²⁾
Deáknak.</p> <p>12. Az haját sem pünkösztben,
Vagy egyéb innepekben,
Fésűli nem egyszer, —
Hanem egy nap hétszer ³⁾
Az deák.</p> <p>13. Fésűje sem gereben;
Sőt szép elefánttetem. ⁴⁾</p> | <p>Posonból ⁵⁾ hozatta:
Az árrát megadta
Az deák.</p> <p>14. Az bajuszsa sem borzos;
Sodrott, simma, nem gazos.
Orczája tündöklük,
Szája szókra nyílik
Deáknak.</p> <p>15. Addig magam sem nyugszom,
Még éjjel sem aluszom:
Míg magamot társul
Nem adom, pajtásul,
Deáknak.</p> |
|--|--|

II.

Lánggal ég . . .

<p>1. Lánggal ég az szerelem
Az ifjak szívében.
Ugyanis égő fáklya
Venusnak kezében.
Nap ragyog, tűz villog
Hunyorgó szemében;</p> | <p>Liliumból friss kötött
Bokréta kezében.
Nap ragyog, tűz villog
Hunyorgó szemében.
Liliumból friss kötött
Bokréta kezében.</p> |
|--|--|

¹⁾ *Minem*: num. numquid. Ha ő fia kenyeret kérend, *minem* követ nyojt néki. Münch. Cod. — *Minem* ütet árultam el, hanem Ferdinándust. Karádi: Balassi M. árultatása.

²⁾ Annyi mint: egyforma. (V. ö. Mind egy bordában szóttek vagyunk. Zrinyi M. munk. II. 177.) Bizouynyal a deák jó módjára czéloz itt az egyforma fehérneművel.

³⁾ V. ö. Kezemet gyakran, de az orczámat, ha csak valami por, sár, vagy gaz nem érte, soha sem mostam; hanem a borbély, mikor hetenkint rab-ságomig a szakállomat elberetváltta. A fejemet talán 25 eszt. hogy meg nem mosták. Bethlen: Önéletírás. I. 200.

⁴⁾ Elefántcsont.

⁵⁾ A XVI—XVIII. sz.-ban Pozsony volt a külföldi árúk fő lerakóhelye. Az itt együtt felhozott Szilézia és Pozsony arra mutatnak, hogy versünk nem Erdélyben költ. Mindenestre a prot. korban, valamely merészebb fantaziájú diák vagy falusi rektor szerezhette. A papok nagy kalapja és a márvás emlegetése a múlt századra utalnak; míg az ódon hang és az érdekes, egyszerű forma sokkal régibb időre viszik vissza e költemény eredetét. V. ö. Thaly 1688-ban kelt hasonló tárgyú darabjával Vitézi Énekek. II. 66—71.

2. Szép Venust nem hejában
 Irják¹⁾ az poeták,
 Hogy zengve s énekelve
 Fejér hattyúk vonják.
 Hegyeken, völgyeken
 Egyaránt hordozzák;
 Ifjúságnak, szüzességnek
 Szívét holdoltatják.
 Hegyeken, völgyeken stb.

3. Istenem, imhol most is
 Kesereg egy árva,
 Az kinek szívét gyujtja
 A szerelem lángja.
 Imhol áll, amott áll,
 Az ki megolthatja:
 Mindenkor az szerelem
 Szívét gyujtton gyujtja.²⁾
 Imhol áll, amott áll stb.

4. Imhol áll burustyán közt
 Felnőtt gyenge Daphne,³⁾
 Jerico mezejében
 Repeső gerlicze
 Hej, hogy vagy, hej, mint vagy
 Zengő phülemüle!
 Fogjunk kezét régen várt
 Szívem szép szerelme!
 Hej, hogy vagy, hej, mint vagy stb.

5. Akarnám, ha rám vetnéd
 Kegyes szemeidet,
 Ragyogó hajnalmodra
 Tündöklő színedet:
 Alutnád,⁴⁾ oltanád

Égő szerelmemet;
 Engesztelnéd hozzád szí(v)ből
 Hajlandó szívemet.
 Alutnád, oltanád stb.

6. Még most is hajnal hasad
 Elöttem, hogy látlak!
 Ha rám nézz, reám jőnek
 Meg-megannyi nyilak.
 Álmamban, ágyamban
 Gyakran téged látlak.
 Mutass kedvet, víg örömet
 Hozzám kedves alak.⁵⁾
 Álmamban, ágyamban stb.

7. Ha ma, szívem, vagy holnap
 Ölödben ülhetnék;
 Mejjeden két arany almát
 Ha tapogathatnék:
 Orczadról, szájadról
 Szép csókokat szednék;
 Nagy öröm s vígasságban
 Mint részeg oly lennék.
 Orczadról, szájadról stb.

8. Elhíttém, hogy szívedben
 Harczol két indulat.
 Elmédben mind (a) ketten
 Indítanak nagy hadat.
 De mégis szép Cypris⁶⁾
 Erősben regnálhat:⁷⁾
 Soha, szívem, szerelmedtől
 Engem ki nem zárhat.
 De mégis szép Cypris stb.

1) *Irják*, festik. (V. ö. képiró: festő.) „Szent Máriának képét job felől *írják*.” Virg. Cod.

2) *Gyujtton gyujtja* épen oly ígehatározós alak, mint folyton foly, nőttön nő, múlton múlik.

3) *Daphne*: Peneus folyamisten leánya, ki az üldöző Apolló előtt babérfává változott.

4) V. ö. Rengetnéje es *alutnája* az gyermeket. Pontianus cs. históriája.

5) *Alak* szót szerelmes megszólításképen is használták amasia, pusio (liebchen, püppchen) értelemben.

6) *Cypris*: Venus.

7) *Regnál*: uralkodik.

9. Az galamb néha-néha
 Feddődik társára,
 Ismétlen barátoson ¹⁾
 Térnek édes csókra.
 Nem csuda, ha néha
 Társától fut társa;
 Mert így szokott nevedetni
 A szerelem lángja.
 Nem csuda, ha néha stb.

10. Hejában tusakodik
 Az kicsin görlicze,
 Mert néki s az galambnak
 Nincs semmi epéje:
 Mindketten egészszen
 Barátságának fészke;
 Mindkettőnek szerelemmel
 Teli begyescskéje.
 Mindketten egészszen stb.

11. Ugyanis ²⁾ mert az hattyúk
 Egymás nem gyűlölik,
 Jóllehet ők egymásnak
 Tollait kitépik.
 De várva nem soká
 Egymást szépen nézik,
 Noha gyakran ő társokat
 Előttök elűzik.
 De várva nem soká stb.

12. Karomra szállott immár
 Kis sívó ³⁾ sólymcskám.
 Vállamra repült immár
 Gerlicze madárkám.
 Nem régen ekképpen

Álmomban megláttam:
 Mert ölömből elszaladt
 Galambom megfogtam.
 Nem régen ekképpen stb.

13. Hintsetek lábunk alá
 Rózsát kegyes Nymphák,
 Mert egyben hanyatlottak
 Két ékes pálmafák.
 Kik nem rég szívesen
 Egymást óhajtották,
 Ok egymásnak életeket
 Birtokában adták.
 Kik nem rég szívesen stb.

14. Kivánom, adja Isten,
 Hogy maholnap azzal,
 Vigadhassak teveled
 Régi letett gyászszal:
 Orczámot, szájamot
 Enyhítse csókjával;
 Ölelgessen engemet
 Kegyes karjaival.
 Orczámot, szájamot stb.

15. Jöjjön el, várom szí(v)ből,
 Az az boldog óra,
 Az melyben néhai búm
 Fordulhasson jóra.
 Szép rózsát, violát,
 Ha szájam csókolna,
 Nagy örömmel mondanám:
 Rózsa, lelkem, Rózsa!
 Szép rózsát, violát,
 Ha szájam csókolna!..

¹⁾ *Barátoson*: barátságosan. Az egymás szerető atyafiakat szoktuk *barátosoknak* nevezni. Monoszlai: Apologia. 260.

²⁾ *Ugyanis*: valóban. V. ö. Bűne a gonosz kívánság? *Ugyanis* az! Zvonarics: Pápa nem pápa. 27. — *Ugyanis* bizony, ha a vajda mellé állott volna, oda lett volna dolgunk. Erdélyi Tört. Adatok. I. 55.

³⁾ *Sívó-rivó*: sívító. *Sólymcska*: a kedves becézgető neve.

III.

Fohászok...

Nota: Változással, kedvmúlással etc.

1. Fohászok, szívdobogva nyög¹⁾ árva galambod.
 Sebben esett — oh nagy eset! — megkötözött rabod.
 Reménsége nincs éltének,
 Mert ujjul kínja fejének.
 Elvész, ha nem szánod;
 Elvész, ha nem szánod.

2. Ékes szép szád, piros orczád, rózsaszín ajakad;
 Ha gondolom, megfontolom, kedves vidámságod,
 Nyilat viselő két szemed,
 Gyémántnál drágább érdemed:
 Bú, mint kő, rám szakad...
 Bú, mint kő, rám szakad.

3. Jaj, ne kínozz, halált ne hozz árva életemre!
 Inkább tekints, oh drága kincs, tölled vett sebemre!
 Én is kész leszek mind végig,
 Mind az utolsó csepp vérig,
 Az te hűségedre,
 Az te hűségedre.

4. Én elhiszem s fel is tészem, hogy van benned olly vér,
 Ki szeretni és engedni mind kész, mind pengig²⁾ mér.
 Hát szánd meg szegény foglyodat,
 Hálódba esett rabodat:
 Engedd meg, az mit kér;
 Engedd meg, az mit kér.

5. Régen véltem, de nem féltem, hogy veled így járok:
 Mint lettenek s megértene sok számtalan párok.
 Mindazáltal nagy nyereség
 Az ily szerelmes egység!
 Tölled nem várhatok;
 Többet nem várhatok...

¹⁾ Nyög.

²⁾ Pedig.

IV.

Búcsúének.

1. Égő lángban forog, édes, szívem éretted,
Az mikor eszemben jutnak kedves beszédid;
Gyakron egymás között eltölt cselekedetid;
Szerelmesen szép orczád és öleletésid.
2. Vajha, jaj, még én valaha olly időt érnék,
Hogy te veled, szép szerelmem, szemben lehetnék;
Iszonyú fekete gyászom megfejérednék;
Régen elmúlt vigasságom még megadatnék.
3. Megujjulnék, búját hadnám bágyadt szívemnek,
Mikor téged két karjaim ölelgetnének;
Gyenge piros szép ajakid beszélgetnének,
Beszédemnek s kérésemnek ők engednének.
4. Hogyha te szép mejjecskédet tapogathatnám,
Rózsaszínű szép orczádot csolkolgathatnám,
Te két arany almáidat kezemben fognám,
Édesgető szavaidat hogyha hallanám...
5. Természetek az darvaknak, őszzel elmennek;
De tavaszra, szép időre, ismét megjönnek.
Ő társokkal az mezőkben szépen örülnek, —
De akkor sem lesz vígsága szegény fejemnek.
6. Mert énnékem az tavaszi idők folyási,
Vígasságra nem mutatnak illatozási.
Nem örvendeztetnek engem ékes virági;
Sem az kedves csergedező vizek folyási.
7. Csak szomorú érted szívem, hidgyed édesem!
Hogy mikoron szép szavaid jutnak eszemben:
Bánatimban vigasztalóm nincsen énnékem.
Jaj, mint juta ennyi búra én árva fejem!
8. Mint görlicze szép társától elhagyattatik,
Sok helyeken nagy bánattal szegény bujdosik;
Míg társára bágyadt szíve nem találkozik,
Nem lesz addig vigassága; sőt csak bánkodik.

9. Sebes Ethna égő lángja mikor megszűnik,
Szívemtől is az sok bánat úgy ha eloszlik.
Az bús tenger zugó habja ha csendesedik,
Elhervadt szép orcám is megvidámodik.
10. Azért tölled vagy két szóval lesz bucsuzásom:
Isten hozzád, szép szerelmem, én azt kívánom!
Bujdosásomnak útjára már indul lábom,
Békességben maradj el már kedves virágom.
11. Keskeny, magos, szép derekú gyenge lilium,
Rejtsd szívedbe én nevemet, édes citrusom;¹⁾
Mert olyan vagy természetben, édes galambom,
Mint mezőn több virágok közt gyenge lilium.
12. Élj már vígan, édes lelkem! Nékem megbocsáss,
Hogyha ez kis írásomban van fogyatkozás;
Mert ez néhány verseimben róllad van írás.
Hozzád való szeretetem int erre nem más.
13. Szintén Kis Asszony Havának ő elfolytában
Óhajtám szép szerelmemet nagy bánatomban,
Egy nympháért s egy virágért én busultomban,
Magyarárván ez verseket ezerhétszázban.²⁾

V.

Békesség útakon járj.

1. Békesség útakon járj,
Édes madár, ha elhagyál!
Az mely úton elindultál,
Ott is róllam gondolkodjál.	3. Éjjel is mikor aluszom,
Azt tudom, hogy veled játszom.
Gyenge mejjed tapogatom,
Piros orcád csókolgatom.
2. Postám menj el, jó hiv szolgám!
Tudakozd meg édes hazám,
Hogy hol légyen én sólymocskám:
Készen várja friss kaliczkám.	4. Szívem, hagyj békét szívemnek,
Ne légy oka gyötrelmemnek!
Szépségeddel már meggyőztél,
Szerelmed rabjává tettél.

¹⁾ Cziprusom.

²⁾ Egyike e költemény a múlt századok vándorló virágénekeinek. Thaly „Cantio de amore“ czímmel a Mátray-codex feljegyzése szerint közli 1660-ból, de már nála sem találjuk az eredeti alakban. 1700-beli átírónk a Mátray-codexnek hat versszakát veszi át nem kevés változtatással és összeforgatva, a két első és két utolsó s a 4. és 5-ik strophában. (V. ö. Vitézi énekek. III. 46—49.)

5. Zöldellő szép liliumszáll,
Kérlek töllem ne irtózzál;
Rabod vagyok, mert megfogál,
Csakhogy velem gyengén bánjál. | 6. Cselekedd azt, hogy rabodhoz,
Meggziligyült ¹⁾ galambodhoz,
Bár csak egyet szólnál ahoz,
Ékes arany vesszőszálhoz. |
|---|---|

VI.

„Ének.“

1. Eladnám a leányomat
De kicsin még, hadd nőjjön!	Könnyen hajol mint az páva. (?)
De kicsin még, hadd nőjjön!
2. Két orcája mint két rózsza,
Az ajaka mint vijola.
De kicsin még, hadd nőjjön!	6. Friss termete, tekintete.
Testét hozzám eresztette. (Igy!)
De kicsin még, hadd nőjjön!
3. Olyan kövér mint az faggyú,
Olyan fe(h)ér mint az hattyú.
De kicsin még, hadd nőjjön!	7. Olly járása mint farkasnak,
Sétálása mint pávának.
De kicsin még, hadd nőjjön!
4. Domború két melljecskéje,
Jól kidagadt a két csecse.
De kicsin még, hadd nőjjön!	8. Két szép szeme mint az kláris,
Az mely téged haza vár is.
De kicsin még, hadd nőjjön még! ²⁾
5. Karcsú szép friss dereka van,	

VII.

Rigócskám, rigócskám.

1. Rigócskám, rigócskám, csacsogó rigócskám!
Jer bé hozzám, jer bé csacsogó rigócskám!
2. Csinálatok néked ezüstből kaliczkát,
Csinálatok néked aranyból kaliczkát.
3. Benne enned adok fehér semje czipót,
Benne innod adok piros szerelembort.
4. Nem szoktam, nem szoktam kaliczkában lakni;
Csak szoktam, csak szoktam mezőben sétálni,

¹⁾ Megszelidült.

²⁾ E több tekintetben figyelmet érdemlő *ének* formájára nézve megegyezik a Krizánál 462. sz. alatt közölt gúnyverssel. Vesd össze:

Férjhez adnám a lányomat,
Csillagomat, galambomat.
Kicsinyke még, hadd nőjjön még.
Átalugrotta az L-let,
Egy nehányszor meg is . . . stb.
Kicsinyke még, hadd nőjjön még!

5. Fenyőmagot enni, fenyővizet inni,
Ágról ágra szállni, szabadságban élni.¹⁾
- *
6. Az gerlicze madár, ki társától elvált,
Aszszú ágra le száll, úgy keresi társát.
7. Valyon még valaha olly időt érek-é,
Melyben, szívem, téged én szemlélhetlek-é?
2. Szívemnek nagy gyászát róllam levetkezném,
Ha szívem teveled előbb lennék szemben.
9. Titkos bánatomot néked megmondhatnám,
Keserves panaszim néked panaszolnám.
10. Hogyhogy majd meghalok, szívem, én éretted.
Valyon nem nehéz-é, hogy bucsuzom tőlled?
11. Nem reméllem, szívem, hogy lássam személyed:
Valyon nem nehéz-é, hogy bucsuzom tőlled?
12. Mint lélek az testtől, oly nehéz megválnom!
Adjon Isten sok jót, szívem, útaidban!

VIII.

Népdaltöredékek.

<p>1. Nám²⁾ megmondám, rózsám,
Hogy ne kapdoss hozzám;
Mert meglátja anyám:
Megharagszik reám.</p> <p style="text-align: center;">*</p> <p>2. <i>Gyöngy vagy, szívem, gyöngy vagy;
Gyöngynél is gyönygebb vagy.
Az virágok között
Szekfűnél is szebb vagy.</i></p> <p style="text-align: center;">*</p> <p>3. Engedd meg, édesem,
Hadd üljek öledben.
Nám nem csak most estem
Veled szerelemben.</p> <p>4. Azt is mondd meg, szívem,
Ha szeretsz-é, vagy nem.
Mert ha te nem szeretsz,
Más is szeret engem.</p> | <p>5. Szerethetsz lám attól,
Ha szegény vagyok is;
Nám én szeretnélek,
Ha te az volnál is.³⁾</p> <p>6. Szolgáltatnék én néked,
Ha szeretnél te is,
Mert az szeretettől
Furdaltatom én is.</p> <p style="text-align: center;">*</p> <p>7. Az jóért, az szépért
Nem kár messze menni;
De rosszért és rútért
Kapút is kár nyitni.</p> <p>8. Mert az jóval könnyen
Békével élhetni;
De rúttal és rosszszal
Holtig kell vesződni.</p> |
|--|---|

¹⁾ E költemény rövid változata, mind népdal, közölve van a Gáspár-Kovácsi Olvasókönyv I-ső ktében. (155. l.)

²⁾ Nám: lám. ³⁾ V. ö. Kriza: Vadrózsák. I. 19.

IX.

„A vén leány éneke.“

1. Ifjú legény mennyi vagyon,
Mind csalárd és ravasz nagyon.
Szavának nem megállója,
Csak leányok megcsalója.	S elhadnak nagy serénységgel;
Mert nincs ő benne igazság,
De vagyon csalárd álnokság.
2. Engem tartnak csak beszéddel,	3. Melly sokan megházasodtak,
Engem ... (Több nincs)

X.

Latin-magyar virágének.

1. Herculea proles, szívemnek rontója,
Recentibus armis bajra kihívója,
Ferarum genitrix, fenevadak anyja,
Quid fremis in corde, szívemnek zálagja!
2. Talám az te szíved terrarum species,
Erős és kegyetlen tanquam duricies,
Terméskőnek neme in te sunt praesentes:
Engem miért hagysz el, ubi tua fides?
3. Tanquam meum corpus, téged szerettelek,
Supra dignitatem meg is becsültelek.
Vive tibi saltem, én is mást keresek.
Ad aeternum usque el sem is felejtlek.
4. Én nékem már többé nunquam tecum servo.
Nem tégedet, de már alteram amabo.
Vagyon nekem már más, quam valde diligo.
Magamot nem közlöm tecum vere dico.
5. Cur quia hominem te az földhöz ütéd,
Vade, vale, cave, hütődöt megszegted.
Nec amplius jam tu, én rózsámot szeded;
Sed tanquam rebellem, elfelejtlek téged.
6. Mert az szeretetben fides exploratur,
Hogy szeresse szívből, quam etiam turtur.
És éljen ő vele ut semper ametur.
De az ki másként jár, cor illius est fur.

- 7 Est mihi aperte egy kedves galambom,
Cujus album corpus magamhoz szorítom.
Ecce mea fides! soha el nem hagyom;
Sed tanquam amicam magaménak tartom.
8. Boldog, ki más kárán, non per suum discit:
Az kit elvállasztott, amare illam scit.
Boldog léssen nyilván, si unam servabit.
Ha ezt ő megtartja, hoc ipsi conducit.

KANYARÓ FERENCZ.
